

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI

ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.
Egész évre . . . 4 kor. — fil.
Fél évre 2 " — "
Községeknek . . 1 " 24 "

Egyes szám ára 8 fil.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Gróf Degenfeld-tér 8. sz. házban.
Vilmos sórcsarnoka szomszédságában.)
Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetési díjak:

Négy-hasábos petit sorért 10 fillér.
Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen kedvező engedmények tételnek.
Bélyegzők minden beiktatásért külön 60 fill.
„Nyitólé”-ben megjelenő közlemény minden petit sora 30 fill.
Hirdetések és előfizetések helyben a kiadói hivatalnál, Csáthy Ferencz, Telegdi K. L. utóda, Budapestben: Goldberger A. V., Általános Tudósító VII., Erzsébet-körút 14., Blockner J., Eckstein Bern., Haasensteim és Vogler, Bécsben, Prágában A. Oppelik, Schaleck H. és Párisban, Hamburgban a Majnai-Frankfurthban: G. L. Daube és Mosse Rudolf hirdetési intézetében fogadtatnak el.

Nemzetköziség.

Debreczen, július 7.

(Sz. P.) Az utóbbi évtized alatt egy eddigé ismeretlen s a magyar természetnek szokatlan szó vésődött be a mai társadalom különböző rétegébe. Ez a szó a nemzetköziség.

Hogy e szónak jelentőségét miképpen kell értelmeznünk, eléggé megmagyarázták a szociálista agitátorok s belecsepegtették az eddig türelmes magyar nép honszerető szívébe e szóból eredő veszedelmes tant.

Nemzetköziség! Azt jelenti e szó, hogy ne legyen válaszfal nemzet és nemzet között, tehát szűnjék meg a haza fogalma, melyhez eddig annyi szeretettel ragaszkodtak s annyi véráldozat hozásával csüggték rajta az egyes népek.

A szociálista elv szerint, ott legyen a hazánk, a hol jól lakunk. Tehát jó magyar ember, ha nem jól folyik talán a dolgod Magyarországon, szedd föl sátorfádat és indulj el jobb haza keresésére. Hagyd itt ezt a drága hazát, melyet őseid hulló vérével s életük feláldozásával szereztek meg az utódoknak. Ne tartóztasson fel utadban az ákácokkal körített temető, hol szeretteid, apád, anyád, testvéreid s talán gyermekeid porai hamvadnak. Te csak eredj! Rázz le magadról minden kötelezettséget; fojtsd el szivedben a hullámzó érzelmeket, mert így kívánja azt a nemzetköziség dicső elve, mely nem ismer sem hazát, sem szülést, sem rokonságot, csupán csak a saját önös érdekét.

És — mint szomorú tapasztalat igazolta — akadt magyar ember, ki készpénzül fogadta a veszélyes tant. Nem esodálkozunk rajta, hiszen a magyar nép természete könnyen lobbanékony, s a neki tetsző, szájaize szerint előtárlalt dolgokat mohó vágygyal fogadja. Azok a népbolondító agitátorok, kik a szociálista esz-

mék örve alatt szipolyozták a hiszékeny népet, jól tudták, mily alakban kell a bolondító maszlagot beadni, hogy a kiszemelt hal horogra akadjon.

A szociálista agitáció úgy, a hogy megsztit, bár vérmes remények hős lovagjai még ma is akadnak szép számmal, hanem az a nemzetköziség-féle elv megmaradt szépen. Azt nem tudta kiirtani a Manlicher golyója. És ha nem is dul nagyobb mértékben, mindenestre figyelmreméltó jelensége az időnek, hogy a honához oly szívosan ragaszkodó magyar nép körében is el tudott terjedni.

Hiszen kétségtelenül be kell ismernünk, hogy sok a baj, a panasz minden téren. A nyomor és inség kopogtat sok szegény magyar ember háza ajtaján, mely igen alkalmas vendég arra, hogy a jobb sorsot alig remélhető elkedvetlenítse, megkeserítse szájában a falatot, de vajjon szolgálhat-e ez alapos okul arra, hogy a hazát megtagadjuk érette s nemzetközi elvekkel igyekezzünk sorsunkat jobbra fordítani?

Ezelőtt, a régebbi korban is csak úgy volt az, mint ma. Akkor sem volt ám minden ember a szerencse kegyeltje és igen sokra nehezültek le a keserűség napjai. De gondolt-e valaki ekkor kivándorlásra, haza elhagyásra? Nem! Az a szegény földművelő oda volt forrva szülőföldjé talajához s nem cserélte volna fel azt a mesebeli Eldorádó jólétéért sem.

Hát ma mért nem lehetne ez így? Ma is csak úgy megélhet nagy Magyarország áldott földjén, a ki dolgozni akar, mint ennekelőtte. Csak az a baj, hogy ma tulságosan felcsigáztuk igényeinket s belegabajodtunk a dologkerülő urhatnamság utvesztőjébe, mely aztán a tönk szélére vezérel bennünket.

A könnyen való megélhetés vágya, a má-

sok jobb sorsának irigylése, a divat utáni mértéktelen vágyakozás adják ma a koldusbotot sok ember kezébe s teszik elviselhetetlenné reánézve az életet.

Hogy tehát a nemzetköziség magyar természethez nem illő elve kivesszen társadalmunkból, vissza kell térnünk azon időponthoz, mikor a munkásság, takarékoság, egyszerűség volt a vezérlő elv nálunk.

Ha így teszünk, itthon is megtaláljuk a helyzetünkhöz illő megélhetési módot s nem lesz szükségünk a szociálista apostolok által hirdetett, hazafiatlanságot terjesztő nemzetköziségre.

Jegyezze meg a magyar ember, hogy a nagy világon e hazán kívül, nincsen számára hely s igyekezzék gyermekeit honszerető, munkás polgárokká nevelni, hogy kivesszen e hon talajából a nemzetköziség kellemetlen illatuburjánát.

KRÓNKA.

— Elegy-belegy eseményekről. —

Elérkezett nagy melege
Lövelő nyár.
Csuromviz lesz az ember, ha
Az utcán jár.
Nap sugára szinte perzsel,
Szinte éget
Tűzbe, lángba takarva a
Mindenséget.

Panaszkodunk, zsörtölődünk
A melegre,
Pedig hiszen az ideje
Mostan lenne!
Lengő kalász künn a sikon
Várva-várta,
Hogy érlelje piros szemét
Nap sugára.

De az ember vágyaiban
Olyan dőre;
Neheztelni tud szívében
Az időre.
Pedig hát ez melegével
Nem csinál mást:
Megérlelni segíti az
Istenáldást.

Persze mostan csak annak van
Vidám dolga,
Ki nem gondol a mezei
Nagy robottra;
Ki ha szál fű nem terem is
Azt sem bánja,
Hanem pénzt drága fürdön
Kártyán hányja.

Történt vala a mult héten
Nagy gyalázat;
Vad betörő megrabolta
A kórházat.
No, ebben is benne van a
Lopás kórja,
S pihenésre leültetni
Jó is volna!

De hát eltűnt a betörő
Igen szépen,
Bár keresik kutatják a
Rendőrségen.
El is csipi Dobos biztos
Szentül hiszem.
És szárazon ilyen nagy bünt
El nem viszen.

Más dologról beszélgetni
Nincs most kedvem
Hisz majdnem elolvadok e
Nagy melegben.
Csupán annyit említek még
E papíron,
Hogy e verset — Isten bocsáss! —
Pörén írom!

Kospallagi.

TÁRCZA.

Édes a csók . . .

Édes a csók, édes nagyon;
Látszik is az ajakamon.
Most tudom én szép kis lányka:
Olyan nagyon mért kívánja? . . .

Kicsi legyen vagy nagy a lány:
Reszket; él-hal a csók után.
Mért kívánja, mért kívánja? —
Mert a pap nem predikálja! . . .

Porse Vilmos.

A jubilans ansichts kártya

— Humoros elbeszélés. —

— A „Debreczen-Nagyv. Értesítő” eredeti tárczája. —
Írta: Szatke F. Ödön.

Jubilálok kérem!!!

A szerelemnek már mindegyik iskolájából lettem a szakvizsgát, amit egyik oldalról kézzel fogható módon tudok bebizonyítani a nállam eredetiben is meglevő — ansichts — kártyákkal. (Iktatói számom 2555.)

Ezt azért vagyok bátor megjegyezni, hogy kedves gyűjtő társaim pardon társaim, és mindazok, akik velem már levelező lapot cseréltek, tudomást szerezzenek a pontos és bűséges könyvelésről.

2455 van — mind más-más személyektől s a

többi száz (ni hogy dobog a szívem . . .) egy imádozott kis szöke anyaltól.

Soha sem láttam még őt, de hogy angyal, azt a soraiból és onnan következtettem, hogy az angyalos lapokat szereti nagyon; hogy pedig szöke, azt onnan, hogy mindig szöke hajuk volt a kis angyalkáknak. Többször kérdezte „ugy-e maga szöke?” s így már csak az érdekesség kedvéért is rá kellett fognom, hogy az vagyok. — Pedig de-hogy, alaposan fekete!

Na de ez mind mellékes. Most arról van szó, hogyan ünnepeltem én meg . . . (sugok valamit! — Nagyon kérem kedves olvasóimat, meg ne tessenek neki mondani, hogy elárultam jubileumomat . . .) . . . Tehát igen — hogyan ünnepeltem én meg az Ilonkától kapott századik ansicht kártyának megérkezését.

Hogy pedig ezt tehessem, előre kell bocsájtanom, hogy ok akkor Konstantinápolyban voltak két heti kirándulásom, én pedig itt Budapestben.

Elég messze egymástól, de mi ez a távolság egy ansichts kártyának, amelyek azért keresi fel az én szerény lakásomat, hogy bakájának (mert az vagyok) szívet az utolsó, a 13-ik iskolába kergesse! Itt tanulják a nősülést, házasságot s a papucskor-mányt és férfi hűség fejlődését.

Barátaim tudtak e kedélyes levelezésről s mindig ösztönöztek, hogy lepjem meg őket most a kirándulásukon Konstantinápolyban, csupán csak „érdekesség” kedvéért is.

Mondom ez napi rendben volt nálunk!
Mi történik. Egy izben a megszokott vendéglőben összejöttünk ismét.
Barátainak feltűnően jó kedvük volt. Észre-

vettem én ezt s kérdézködtem ennek oka felől, de ok a schwihákók kitérőleg válaszoltak.

Minden pohár után engem éltettek. Most feláll az én egyik legkedvesebb barátom a Kari s indítványozza, hogy a következő hét egyik napján menjünk el Konstantinápolyba!

E szavakra megállott bennem a vérkeringés s még tovább is szünetelt volna, ha a vendéglős kutyája el nem visítja magát székem alatt. (A tenyerére találtam lépni szegénynek.)

Lehetséges az, hogy nekem ilyen jó barátáim lennének, akik közös erővel vannak azon, hogy nekem megszerezzék a legkellemesebb órákat? Lehetséges-e az, hogy én látni fogok egy kis szöke angyalt, aki eszményképen, már az ansichts kártyák kora óta?

Ah, — az nem lehet, hogy ti ezt az én kedvemért megtennétek!

— Általános zúgolódás volt a felelet e szavaimra.

— Ok szavukat adták, hogy eljönnek velem Konstantinápolyba, — ergo nekem hinnem kellett.

— A terv rögtön készen volt agyamban.

Felkeresni Ilonkákat, a nagy török városban, hopp! . . . de hogyan fogok ott beszélni az idegekkel? . . .

— Az is meg van! Holnap reggel az lesz az első dolgom, hogy veszek egy török-magyar szótárt s éjjelt nappallá téve fogom azt tanulmányozni, hogy legalább a legelembb kiejtéséről nyerjek fogalmat.

Az elhatározás megvolt s gyülekezési helyül a szokott vendéglőt jelöltük ki.

Éppen egy hét időm volt a készülődésre. Legelőször is apámat örvendeztettem meg

másnap reggel egy sürgős-sürgönnyel, melyszerint „tanulmányutamra” 400 korona, azaz 200 frtot kérttem — szintén sürgönyileg kiutalványozni.

Szabómnál egy vadonat új ruhát rendeltem, hozzá egy új czilyndert, lakk czipót, egy tuczat „secessió” nyakkendő, még több effélé.

Szóval kistaffiroztam magamat „in-toto.”

Elmaradtam a kávéházból, el a korzóból, csakhogy minden időmet a török nyelv tanulásának szentelhessem.

S hogy ment az kérem! Ha a római jogot is ilyen hamar lehetett volna kőkemény fejemnek felfognia, akkor ma én lennék az egyedüli, akinek nincsen „összeférhetetlensége!”

Az utolsó napokban aztán erőt vett rajtam az a bizonyos izgatottság, amelyet még én soh’ se tapasztaltam.

Már éreztem azt a kellemes (nekem legalább az leendett) konstantinápolyi levegőt. Néztam azt a mozgalmas piacot s bámultam mindenekelőtt Ilonkámnak égőkék szemét s aranyzöke fürteit.

Közeltett a várva-várt nap. Barátaim folyton nálam voltak s látva izgatottságomat, még inkább élesztették bennem a jövő napok gyönyöreit utáni vágyat.

Kikérdeztek mindennap a török szótárból (pedig kontárok voltak ám ok is, mint a pinty) s nagy meglepedésüket fejezték ki rendkívüli igyekezetem fölött.

Eljött a várva-várt nap. Három hordárnak fizettem egyszerre, egy egész délutánra, a kik barátaim podgyászeit nevezett vendéglőbe hordták, onnan lévén indulandók a vasuti állomásra.

Ansichts kártyákat, no azokat egy egész utazó táskával vittem, hogy legyen majd mivel ked-

Tavaszi ujdonságok

KARDOS LÁSZLÓ nagyraktáraiban Kossuth-utca. Nevezetesen: Mosó női ruhaszövetek a legszebb színekben, ajour és sűrű szövésű, Darabos és futó szőnyegek minden faja. SZÖNYEG MARADÉKOK 5—10—15 méteres darabokban igen olcsón adatnak el. Viaszos padló parket, valódi Linoleum, Bőrvászon butor behuzatra. A t. közönség csupán szettektítés céljából is szívesen láttatik.

VIDÉKI HIR.

— **Az elkészeredett gazdaember.** Németi községben öngyilkosságot követett el Karis Mihály gazdaember. Kiment a határba és végignéve a fejlődő terményeken, igen elkészeredett, mert hát nem valami biztató jelek mutatkoztak. A jég is elverte, — biztosítva nem volt, a víz is elöntötte a vetését és az aratás elé nem valami nagy bizalommal nézhetett. Hát mindezt elgondolva, felakasztotta magát kúnn, a mezőn a pásztorkunyhó szarufájára. De előbb egy papírlapra felírta czeruzával: „A vetések rosszak, az Isten nem akart megsegíteni és a mult héten kimult a tarka tehenem.”

HÍREK.

— **Azon t. előfizetőinket, kik előfizetéseikkel hátralékban vannak, felkérjük, sziveskedjenek hátralékban levő tartozásukat minél előbb kiegyenlíteni.**

— **Választás.** Az ev. ref. felsőbb leányiskola igazgató tanácsa, hat pályázó közül egyhangulag Sáfrány Lajos fiatal tanárt választotta a paedagogia tanárává az ev. ref. tanítóképző-intézetbe.

— **Érdekes erkölcsi bizonyítvány.** A városi tanácshoz egy jakorán élő ur nő B-né erkölcsi bizonyítványt fordított. Szüksége van erre az okiratra, mert hát az majd bizonyoságot szolgáltat az ő erkölcsös életéről úgy gondolkozván, hogy a városnak bizonyára nincs tudomása mindama viselt dolgokról, melyekért a törvényszék mindannyiszor megbüntette. Az előzetesen teljesített vizsgálat alkalmával ki is tűnt, hogy nem kevesebb, mint kilencszer volt lopásért s más, nem éppen dicseretre méltó cselekedetért megbüntetve éppen a törvényszék által — holmi apróbb toloncolásokat nem is véve figyelembe. Ezek után az erkölcsi bizonyítványt aligha kapja meg.

— **Véres verekedés.** A rokonai szeretet furcsán nyilatkozott meg két asszonyról. Ugyanis a Mélius téren két asszonyban Lehoczky Józsefné és özv. Lehoczky Károlyné, összeveszett. A nevékből is látható közeli rokonok, de ez nem akadályozta őket abban, hogy hajba ne kapjanak egymással. Mire abba hagyták a mulatságot, bizony véres lett a fejkendő.

— **Rablótamadás az utcán.** Az Iskola-utcán vakmerő rablótamadás áldozata lett egy 50 éves öreg asszony. Otthonában már nem győzte várni Vigkedvü Mihály-utcán dolgozó fiát, hát elébe ment. Alig tett néhány lépést a sötét Iskola-utcán, két fiatal csavargó utját állta s megtámadta. A lelketlen csavargók a szegény öreg asszonyt földreterpelték, szálját betömték s miután így teljesen tehetetlené tették ruhájától s mindennél a valótló megfosztották. Azután ott hagyták a földön s elmenekültek.

— **Elgazolta a kerékpáros.** A kerékpárosok gyakorta visszaélnek a közönség türelmével, sőt némelyek a gyalogjárókat lelik el. A ki este 6 és 7 óra közt a Péterfián a járdán mer menni, az úgy jár, mint a 8 éves Szabó Mariska, akit Ankert Miklós a kerékpárjával elütött az utcán. A szegény kis leánynak a lábán ment keresztül a kerékpár.

— **Hirtelen halál.** Hegedüs György 78 éves sámsoni lakos Ungvári Györgyné, Morgó-utca 38. számú lakostól szállást kért. — Ungváriné megengedte, hogy az istállóban megháljon, hova az öreg le is feküdt. Másnap délelőtt hideglelésről panaszkodott Hegedüs s kávért kért. Ungváriné adott is neki, de alig hogy azt elfogyasztotta, hirtelen meghalt. A helyszínen megjelent Dr. Balkányi Ede kerületi orvos szívészékhűtést konstatált.

— **A kocsi kerekelt közt.** Atai Pál fuvaros trágyát hordott ki a földekre és mikor visszafelé jövet fel akart ülni kocsijára, a lovak megindultak és ő a kocsi kerekelt alá került, úgy, hogy ez mindkét lábát átgázolt. Bal lábára a bokán felül is is törött. A szomszédos földeken dolgozó napszámósok lettek figyelmesek reá, mikor a lovakat kocsis nélkül látták szaladni. Ez jó lecke lesz reá nézve a jövőben.

— **Lapunk zártakor** kaptuk a szomorú gyász hírt, hogy Medve Miklós helybeli születésű, Dr. Medve Kálmán nagy földbírtokos és ügyvéd fia, Budapesten föbe lőtte magát.

* **Azon szülők, kik a jövő tanévben fiaikkal valamely algyimnasiun osztályt magának oktatás utján végeztetni s a mellett a német nyelvet t. fököltemen elsajátítani óhajtják, — forduljanak bizalommal hozzám. Schréter Károly, ev. lelkes Szepes-Olasziban.**

— **Tolvaj cigánybanda.** Balogh József fuvaros a mult hó végén a „Halló”-ból egy szekér gubának való gyapjút szállított Özv. Szűcs Gáborné részére. Utközben ráesetelegett és pihenés végett betért a Látókép csárdába; a lovakat pedig az állás alá hajtatta. Midőn álmából felkelt, azonnal észrevette, hogy a gyapjukat összekötő kötelek elvannak vágva és belőle 2 darab hiányzik. Az esetről azonnal jelentést tett és pár nap mulva sikerült a tolvajokat Lóla Anna, Horváth Katalin, Eseri Magda és Horváth Juliánna személyében elfogni, a kik most az ügyesség börtönében várják megdémelt büntetésüket.

— **Elfogott rabló cigányok.** A napokban nem kevesebb, mint öt szekérből álló cigány karavánt fogtak el a lovasrendőrök. A szoboszlói uton táborozott a karaván, mikor a lovasrendőrök előttük megjelentek. Kérés, könyörgés és rimánkodás nem használt, bekellett hajtaniok az öt szekeret a város istállójába. Az öregebbjeit azután a rendőrségre vitték, hol egyenkint fogták őket vallatóra. Nagy a gyanu, hogy a mezőségeken történt apróbb lopásokat ők követték el, mert az egyik szekeren megtalálták egyrészt azoknak a gubaszöveteknek, melyeket néhány nappal ezelőtt ismeretlen tettesek a Látókép csárda melletti állás alól elloptak. Egyelőre, míg a vizsgálat tart, fogva tartják őket.

— **Miliosos a börtönben.** Ujhelyi Lipót hódmezővásárhelyi többszörös miliosost hamis tanuszerzésért egy évi börtönre ítélték. Ujhelyi, akit 4000 korona biztosíték letétele után föltételesen szabadon bocsátottak, megszökött. Pár havi távollét után azonban a szegedi csillagbörtönben jelentkezett büntetése megkezdésére, nyomban letartóztatták. Most aztán visszakapja a 40000 korona kaucziót.

— **Kutba esett.** A Széchenyi-utcán dolgozott Fehér András, mikor a kutba véletlenül beleesett. A szerencsétlenséget azonnal észrevették és a lebecsátott gémrudon kimentették.

* **A vasuti kocsikban és állomási helyiségekben elhagyott tárgyak, u: m: bórindók, táskák, kalapok, esernyők, botok, ruha és fémerneműek stb.** Debreczen állomás podgyás felvételi helyiségében 1900. évi július hó 12-én d. e. 9 órakor kezdődő nyilvános árverésen elfognak adatni.

— **Tyukok és csirkék nagymestere.** Ez a hangzatos czim méltán megilleti Kállai Sándort, ki rengeteg praktiszis után elérte hő vágyát, hogy Debreczenben ma a tyuktolvajok mestere. Nincs olyan ravaszság, kiszámítás, melyen az ő esze túl ne járna — gondolta eddig Kállai Sándor; de arról győződött meg a helyettes főkapitánynál Végh Gyulánál, hogy a rendőrségnek több esze van ki ismételtlen szerencsésen kerítette kézre éppen akkor, midőn jókor reggel tul akart adni az éjjeli lopott csirkén.

— **Véres verekedés.** Kurucz Mihály közhuszár jókedvében ballagott a tábor felé, mikor két részeg napszámós jött vele szembe. A napszámósok előltek a huszár utját s kötödni kezdtek vele. A huszár kardot akart rántani. A részeg napszámósoknak nem kellett több. Az egyik, Gergely Mihály úgy vágta fején az éles kapával, hogy Kurucz Mihálynak menten behasadt a feje, szemeit előntötte a vér s eszméletét veszve esett össze. De a részeg emberek még ezzel sem elégedtek meg, hanem a másik, Szedlák János még egy párt huzott rá egy vastag karóval. Azil eltávoztak.

— **A szibériai deportációt eltörölték.** II. Miklós czár körülbelül egy esztendője elrendelte, hogy tegyenek neki javaslatot a Szibériába való száműzetés eltörlésére. Az orosz igazságügyminiszter egy bizottság segítségével kidolgozta a javaslatot, melyet pétervári távirat szerint a czár tegnap aláírt. Az orosz hivatalos lap közli szó szerint a száműzetésnek részleges felfüggesztésére vonatkozó ukázt, valamint az idevonatkozó kimerítő rendelkezéseket.

— **Felakasztott elefánt.** A batimorei állatseregletben különös látványosságban volt része a közönségnek. Egy óriási elefántot végesztek ki nemrég olyan módon, hogy felakasztották egy e czélra készített oszlopra. Az elefánt nemrég elesett és eltörte a hátgerinczét, e miatt aztán rettenetes kínokat szenvedett, segíteni pedig nem lehetett rajta. Felakasztották tehát, hogy kínjaitól megszabadítsák. Előbb azonban altatót adtak be neki.

— **Königswarterék válópöre.** Megemlékeztünk már arról, hogy Königswarter Herman báró válókeresetet indított neje, Blaskovics Melánie ellen. Most azt írják, hogy a család tagjai mindent elkövettek, hogy a házastársakat kibékítsék egymással de Königswarter báró alhatatosan megmarad elhatározása mellett: elválik feleségétől, ők nem élhetnek tovább egy födél alatt, az ő házasságukból hiányzik a beusóság, mely felépítette boldogságukat, tudja, érzi, hogy ő a hibás, de nem tud számot adni arról, mi pusztította el szívéből, lelkéből azt a kapcsolatot, a mi a feleségéhez fűzte. A válókeresetnek immáron mi sem áll utjában s Frischauer dr. a férj megbizottja, meg Königswarterné jogi tanácsosa megállapodtak abban, hogy a válópört hűtlen elhagyás czimén indítják meg. Königswarternek ez ellen nem volt kifogása, ha a

bíróságok az ő vétkeiből is bontják föl a házasságot. A vagyoni kérdések tekintetében is megállapodtak. Königswarter báró feleségének egy millió 700 ezer koronát érő birtokot enged át örök időkre, ezenkívül 40,000 korona évi apánázt fizet neki. A kis fiut az apja akarja megtartani, de a báróné is követeli magának. Ezt még nem döntötték el, valószínű azonban, — a tárgyalások eddigi eredményei legalább sejtetik, — hogy a 10 éves Janika az apja gondozása alatt marad. A nagyváradi törvényszék pedig július 18-ra tűzte ki a békekeltetési tárgyalást.

* **El Párisba!** Gyakorlatias érzéssel összeállított utmutatót adott ki evvel a czimmel a párisi kiállításra a Dobrowsky és Franke bpesti kiadóczég. A kis kötet rövid, de teljes képét adja a francia fővárosnak és környékének, a látványoknak és a kiállítás rendezettségének. Különösen ki kell emelnünk a francia beszélgetéseket, melyek eltérően a szokásos utmutatóbeli bevezetésektől, igen helyesen, minden fölételesen elkerülésével és minden szükségesnek figyelembe vevésével vannak megszerkesztve. A francia szöveg alatt ott áll a kiejtési módja is, nagy könnyebbségére a francia nyelvet nem ismerő utazóknak. Páris térképe, a kiállítás tervrajza, és Páris környékének térképe, mind a három színes, van mellette a fűzethez, melyet Sebestyén Ede újságíró állított össze s a melynek ára 1 korona. Kapható minden könyvkereskedésben és a kiadónál 1 korona 10 fillér előre beküldése esetén bérmentve.

* **A rosz időjárás** sok épület homlokzatában kárt tett, felhívjuk az érdeklődők figyelmét az általános jó hírnevű Kronsteiner Károly Bécs, Hauptstrasse 120 szám alatti Első cs. és kir. osztr. magy. kir. szab. Homlokzat-festék gyárra. Mely czégnek szabadalmazott vízmentes Homlokzat festékei a Ház-és Ingatlan tulajdonosait azon helyzetbe juttatják, hogy épületeiket olosón, tartósan és csinosan az olaj festékhez hasonló festékekkel elláthatják.

* **Fertőző betegségek ellen,** melyek leginkább az egészségtelen ivóvíz által terjesztetnek biztos óvszer a tiszta egészségös ásványvíz. Felhívjuk tehát saives figyelmét a „Kristály” Szt.-Lukácsfürdő hegyifotrás hirdetésére. — Kapható Debreczenben: Geréby Fülöp utódai, Csanak József, Kornhoffer József, Rickl József Zelmós, Czeglédy Józsefné, Szabó Zsigmond, Koncsok Géza, Hirsch Ferencz, Félégyházi János, Göcsey István, Tóth Kálmán, Roth Antal, Mayer József, Leidenfrost Gy., Békés Emil, Bán László, Váray János és Váray József jól felszerelt fűszer, csemege és ásványvíz kereskedésében.

* **A hazai ipar terjeszkedéséről.** Örömmel értesítjük tisztelt olvasóinkat és az érdeklőt szaköröket, hogy Melocco Péter márvány mozaiklap, csementműkögyár, betonépítkezési vállalat, egy szakörökben a legjobb hírnevűk örvendő budapesti czég városunkban egy főtelepet létesített, miáltal a szakkörök egy régóta érzett hiányát pótolta, mely eseményt az érdekeltek bizonyára örömmel is fogják üdvözölni. Egyben utalunk névezett czégnek mai számunkban megjelent hirdetésére.

* **Tisztelet az érdemnek!** Wilhelm Ferencz urnak, gyógyszerész Neukirchenben, Bécs mellett, 1897. augusztus 11-ről Altonából a következőket írják: Már 70 éves vagyok és 10 év óta izületi csúz

veskedni jóvendőbeli Ilonkának. (Hej! ...mit nem is tesz ez az ansichts kártya csere....!) A mamának egy piczi kis pintsi kutyát; Ilonkának... igen ezt már említettem, de még ami a legfőbb magamat, mert a dolog természeténél fogva magamat másnak nem is vihettém! —

A tatának pedig egy remek művi tajték pipát és két játszuna magyar kártyát....!

Még soh' se láttak s már is ajándékok, nemde furcsa, de hiszen a mai recessió világban mindenben a „fordított” a nagyszerű, az elegáns...!

Tehét ismétlem, elkészültünk a nagy és boldog utra.

Mielőtt azonban eltávoznánk, egy pár búcsú pohárra kellett meghívnom az összes ismerősöket. 42-en (éppen egy pakli tarokk) ültünk az asztalnál — én a legfelső helyen.

Felköszöntökben nem volt hiány. Egyenkint jöttek barátaim s gratuláltak jóvendő boldogságomhoz, mely Konstantinápolyig vezet.

Rendkívül jó kedvem volt. Minden töltés után „ex”-et ittam abból a finom „Chateau-Palugyai”-ból mely most hiányozni fog nekem.

Még egyet fenéig.....még egyet.....és.....és én.....

Már nagyon hosszúnak tetszett az utazás! (Pedig jó helyünk volt, egy egész szakasz a mi részünkre.)

Egy hangos kürt jel (arrafelé nem fűtyentenek a vonatok) és egy hang kiáltja: Konstantinápoly! ...

Oh ez a hang! Hogy miért kellett ennek a konduktornak pályát tévesztenie.

A legkitünőbb kikiáltó lett volna az Aja-Solán. (Lásd Szótár 4-ik lap részletes leírás.)

Most megáll a vonat, s persze ki az első, mint én. Kiugrok a kocsiból, utánam barátaim.

Megszállaljuk egymást s örömmel tapasztaljuk, hogy mindannyian szerencsésen megérkeztünk. Szemeimet ég felé emelem s kezemet összekulcsolva hullok térdre (önkéntelenül!) Oh Allah! (szótár 14-ik lap.) Hála neked!

De ni! Há itt nem süt oly hévvel a nap mint minálunk? De meg hiszen itt nincs is oly világos mint otthon!

„No hát te meg mit akarsz?” ...mondja Kari barátom, hiszen éjjel van most. Nézd az ott, a hold. Valóban én az ámulattól nem tudtam hová lenni.

Na de térjünk be valahová, ahol reggelig elleszünk, valami vendéglőbe.

Ahol ni! Szólok egy pontra mutatva. Az bizonyosan vendéglő lesz, oda menjünk.

Én mentem elől.

Salem — a — lejkum! (Szótár 217-ik lap.)

Üdvözlöm a vendéglő tulajdonosát.

Az azonban húzódik, majd neki bátorodva mégis megszólal: „Az urak talán idegenek? (Gondolom, hogy rohódhattek ezek ott a hátam mellett.) Anyanyelvem hallatára ez idegen városban én egyenesen a korcsmáros nyakába ugrottam s csókolni kezdtem mint egy embert, aki csakis a mi megváltásunkra nyerhetett nagyban és kicsinybeni italmérési engndélyt a török portától.

Nos — mondom, vége-hossza alig lett az öleléseknek.

Bementünk! — Minden uj, minden oly különös itt! Hja hiába, Konstantinápolyban vagyunk!!

Kari barátom mig én bent egy asztalt foglaltam el többi társaimmal, a vendéglőssel beszélgett.

Pár percz mulva azonban ő is mellém ült s már a következő perczben a legfinomabb konstantinápolyi pezsgőt ittuk a messze távol hagyott barátok egészségére.

Mennyi élet a felcsillanó gyöngyökben.

Fel fiuk! A magyar nép egészségére, fel fiuk!.....Ilonka egészségére!...Horváth Tamás! (igy hívták nagy hazánkfíát, mostani vendégösünket) 10 üveggel ebből az isteni nedüből...! Fel fiuk!!!...?

Felkapom fejemet, visszahanyatlak....Aha! Gondolom, a török pezsgő!!

Óramért nyulok, megnézem!

Tyhü! Teringtett 11 óra. Hamar felöltözni és rohanni oda, hová az ansichts kártyák vezettek! Gyorsan felugrok ágyamról midőn is halk kopogást hallok.

„Pardon!” — kiáltok s felkapom hálóköntösömet és papucsaimat, aztán kinyitom az ajtót.

— Horváth Tamás lépett be.

„Kedves egészségére az éjjeli nyugalmat!” köszön alázatos mosolylyal.

„Nos, mit méltóztatott álmodni?”

„Ah! Tamás bátyám! Mit tudna az ember mást, mint a boldogságról azon a helyen, ahol a nap sem úgy söt mint minálunk Magyarországon

Aztán karonfogva az ablakhoz vezettem. Nézze Tamás bácsi, Magyarországon nem úgy kél fel a nap, hiszen emlékezhetik, mert maga is magyar ember.

Tamás bácsi e szókra fejt egészen a gyomráig huzta be....álmélkodva bámult reám.

„Nos — kérdezem — talán nem igaz?”

„Nem kérem, szólal meg most Tamási bácsi, csak abban az egyben vagyok „Tamás,” hogy vagy én nem vagyok most Magyarországon, vagy a nagyságos urnak nem tetszik Konstantinápolyban lenni.”

„Hát már ezt megint hogy értsem?” — kérdelem aprehendálva.

„Hát kérem az előbb a napról tetszett beszélni, pedig mióta csak a világ fennál, meg a mióta a kiállítás megnyílt, mindig ugyanazon helyen kél fel.”

„Micsoda kiállítás?” — kérdelem álmélkodva. Maga talán összetéveszti a budapesti kiállítással otthon, Magyarországon!”

Most megint ő bámult. Látva az ő bámulását én még jobbn kezdtem bámolni, mig végre megszólítottam:

„De Tamás bácsi, hát magát mi lelte, hát miért néz úgy reám? nézze én sietek. Látogatóba kell mennem itt egy helyre a Cairói sarok 2-ik szám alá s már kevés az időm; beszéljen kérem, hogy mit nem ért?” —!

„Cairói sarok második szám, Konstantinápoly, kiállítás, Magyarországon, — — —” kezdi Tamás bácsi elősorolni.

„Na ez igazán furcsa valami, még ilyet meg nem értem, pedig már 40 éve, hogy itt vagyok Budapesten!”

„Budapesten? !... —” ugrok most egészen közel hozzám.

„Igen” — szól Tamás bácsi, hát mit tetszett gondolni?

— Hozzá ugrok, megragadom a vállát. — „Mit mond maga? — — — Budapest — — — — — most — — — — — ??”

„Igen” — válaszol az öreg, persze hogy ott, a Konstantinápolyi mulatóban.....!!!

Ah —! Érttem már, érttem.....!!!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

és aranyér daganatokban szenvedtem és nem tudtam segítséget találni. Csapán a Wilhelm-féle „Köszvény-és csúsz elleni vértisztító tea” szabadított meg három hét alatt szenvedéseimtől. Köszönetet mondok tehát önnek meg a grófnénak, kinek figyelmzettségére az újságban olvastam, teljes tisztelettel: Ackerman Keresztély magánzó. Altona, Hamburg mellett Reichenstrasse 6. — Kapható Debreczenben Tóth Béla gyógyszerházában.

* **Richard-forrás.** A Herczeg Metternich-féle Richard-forrás egyike a legkitünőbb ásványvizeknek. Kellemes szénsavas víz ez, minden utóíz nélkül. Kapható gyógyszerházakban, fűszerkereskedésekben és vendéglőben.

+ **Thierry** gyógyszerész balzsama és ezerjővirágkenőcse biztos segínyt nyújtanak bármilyen bajban szenvedőknek. Lásd a mai szám hirdetését.

Irodalom.

A „Magyar szó.” A parlamentarizmus legfejlettebb földjén, Angliában, mondotta egy nagy hírű államférfi: ha ellenzék nem volna, vásárolni kellene ellenzékot. Az első öt hónap eredményei után így vélekedik a magyar közvélemény a Magyar Szó felől: Ha nem lenne, meg kellene csinálni az igazi, az őszintén ellenzéki újságot. Ez a titka annak, hogy a Magyar Szó az első öt hónap után olyan szilárd állást foglalt el a magyar köztudatban, hogy a Magyar Szó-t ma már nem nélkülözheti senki, ki a közügyekkel foglalkozik s még kevésbé az, ki a közügyek iránt komolyabb érdeklődést tanúsít. A Magyar Szó függetlenül a pártoktól, intézményektől és főleg az intézetektől, járja utait. Semmi irányban nincs kötött marsrutája, és megjelenésének első pillanatától kezdve a magyar közönség megszűnt kísérlelő anyaga lenni az egyoldalú, a sugalmazott információknak. A Magyar Szó a magyar szó világhosszával, a magyar gondolkodás őszinteségével számol be minderről a magyar közönségnek. A Magyar Szónak a magyarság az evangéliuma. A magyarságnak állami és társadalmi érdeke szólította harcba. Ezt a harcot vivja gáncs és félelem nélkül s ha a harcmodor időnként éles, annak oka az, hogy ellenfele mindig alattomos. Ezért olvassák mindenütt a Magyar Szót, a hol magyar szó hangzik, a hol a magyar gondolkodásnak vezető szerepe van. Ez szerette meg a Magyar Szó politikai ellenfeleinek félelemmel vegyes tiszteletét. És a milyen eleven, őszinte, szókimondó a Magyar szó politikai rovata, ugyanolyan szellem vonult át a társadalmi és művészeti rovatok is. A Magyar Szó hatalmas térfoglalása a magyar gondolkodásérzés diadalát jelenti. A Magyar Szó ezekhez mindvégig hű fog maradni. A Magyar Szó politikai napilap előfizetési ára félévre 14 korona, negyedévre 7 korona, havonként 2 kor. 40 fillér. Kiadóhivatal: Budapest, IV. ker., Sarkantyus-utca 3. sz.

Debreczeni piac.

Julius hó 2-án és 3-án tartott heti vásár eredménye.
 Buza: 14 kor. 40 fill. — 14 kor. 20 fill.
 Kétszeres: 11 kor. 40 fill. — 11 kor. 20 fill.
 Rozs: 11 kor. 60 fill. — 11 kor. 30 fill.
 Árpa: 11 kor. 20 fill. — 11 kor. 00 fill.
 Zab: 10 kor. 80 fill. — 10 kor. 60 fill.
 Tengeri: 12 kor. 40 fill. — 12 kor. 20 fill.
 Köles: 9 kor. 40 fill. 9 kor. 20 fill.
 Új sós szalonna: 94 — 100, sótalan — 112 kor.
 Széna: 4 kor. 60 fill. — 4 kor. 40 fill. 3 kor. 60 fill. 3 kor. 70 fill.
 Háj: 100 — 104 kor.
 Zsír: 120 — 112 kor.
 Sertés hus: 104 — 112 — 120 kor.
 Kihasított sertés: 00 — 00 korona, mind száz kilónként.
 Ló- és szarvasmarha vásár.
 Ló felhajtott 833 drb. — ló eladatott 406 darab,
 Szarvas marha felhajtott 1038 drb. eladatott 684 darab.
 Sertés vásár.
 Sertés felhajtott 1524 drb. — eladatott 704 drb.
 Kévért sertés kilója 84 — 00 fill.
 A vásár lefolyása, élénk volt.

Kiadótulajdonos: **Zicherman Herman.**

NYILTTÉR.

Selyem-blousok

2 frt 40 krtól feljebb — 4 méter! postabér és vámmentesen szállítva! Minták postafordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és színes „Henneberg selyem” 45 krtól 14 frt 65 krig.
HENNEBERG G. (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.**

Ha biztosak akarunk lenni, hogy jó és tiszta Choccoládét kapjunk, úgy kérjünk

Suchard Choccoládét,

mi régen jónak bizonyult s legjobb hírnek örvend. Védjegyre gondosan figyelni. A tiszta előállítás biztosítva s az egész világon kedvelt és mindenütt kapható.

Védjegy

Vesebajoknál, a hólyag bántalmainál és köszvénynél, az emésztési és lélegzési szervek hurutainál, a Lithion-forrás

Salvator

Kitűnő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:

Húgyhajtó hatása.
Vasmentes. Kellemes ízű.
Könnyen emészthető.

első rangú gyógyvíz és diatetikus ital. Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egyéneknek ajánlva a kik ülő életmódjuk folytán a **anyeres bántalmakban, hasi pozsga, máj- és veseizgatási tünetekben** vagy **húgy-savas vesehomok és vesekövek** képződésében szenvednek.

Kapható ásványkereskedésekben és gyógyszerházakban.
 A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

Hentes üzlet megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tudatni, hogy helyben, **Csapó-utca 4. szám alatt** (Bank-palota) a mai kornak megfelelő tiszta hentes áru üzletet nyitottam, hol mindenféle frissen készített áruk a legméréskeltebb árak mellett szolgáltatnak ki, u. m.: friss sertés, zsirnak való sós szalonna, háj, friss olvasztott prima zsir. Naponta friss töltés: **Borsos, czitromos, foghagymás kolbász, gyenge malacz bőrű paprikás szalonna, Kassai, Prágai főtt sonka, virsli, szafaládé, parizer és minden néven nevezendő bel- és külföldi felvágottak rak-tára.** (Kopasztott fiatal) **Jungschweines**, hetenként kétszer.

A nagyérdemű közönség pártfogását kérve maradok alázatos tisztelettel:
Somogyi Gyula
 1-3 (134) hentes árus.

500 forintot

fizeték annak, ki a **Bartilla fog-vízének** használatát mellett, üvege 35 kr., valaha ismét fogfájást kap vagy a szája büzik. (Csomagolásért külön 10 kr.) **Bartilla A. örökösei (E. Winkler) Wien, 19/I. Sommergasse 1.** Határozottan kérjük **Bartilla-féle fog-víz**et. Hamisítások följelentéséért jódíjazás adatik. Kapható Debreczenben: **Mihálovics Istv. gyógyszerésznél**; — Nagyváradon: **Wachsmann Alb. Droguistánál, Fő-utca.**

Szagtalan és nyomban száradó

Teljesen elkészítve mozgatásra

Christoph Ferenc
SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt használtatásának, mivel a kellőmennyiségű szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestéknek és az olajfestéknek sajátja, elkerültesse. Emellett a használatát olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárggyal feltörölhető, anélkül, hogy elcsúsztatná fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk, sárgásbarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfesték fűdi be a pallót s egyuttal fényt is ad. Ezzel egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen betölt minden foltot, korábbi mázolást s; van azután

tiszta fénylakk (színezetlen) új pallókra és parkettra, mely csupán fényt ad. Különösen parkettra s olajfestékkel már bemázolt egészen új pallókra való. Csak fényt ad, ennélfogva nem fűdi el a famozgást.

Postacím: **Christoph Ferenc, 1850 évi létező gyártmányt** okfelé utánozzák és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba.

Christoph Ferenc,
 A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, Zürich, Berlin.
Raktár:
 Debreczen **Félegyházy János, Ganofszy Lajos, Nagyvárad Mihelyi és Kandel, ifj. Weisz Bernáth, Szabó István.** 5-10

944 v. k. szám.
 1900.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 1974/4. 1900. P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint a **debreczeni kölesönös-segélyző egyesület** részére **Dávidházy Sándor** debreczeni lakostól 700 kor. tőke, ennek 1897. évi május hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 99 kor. 98 fillér perköltség erejéig, az időközi törlesztések betudásával, 1897. évi október hó 29-én bíróság felülfoglalt és 625 koronára becsült **házi butorok, szőnyegek és egyéb tárgyakból álló ingóságok** 1900. évi július hó 19-én délutáni 3 órakor kezdetét veendő és alperes lakásán, Magoss-utcán, 4. számú háznál megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is elfognak adatni.

Debreczen, 1900. évi június hó 26-án.

Török Péter
 bírói kiküldött.

1-1 (133)

759 v. k. szám.
 1900.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 1370/5. 1900. P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint **Friss Zsigmond n.-várad** lakos részére **Szathmáry Ferenc** debreczeni lakostól 553 kor. 11 fill. tőke, ennek 1900. évi február hó 27-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 94 kor. 54 fill. perköltség erejéig 1900. évi március hó 24-én bíróság lefoglalt és 1223 kor. 50 fillére becsült **asztalos ipar-árak, temetkezéshez tartozó tárgyak és egyéb ingóságok** 1900. évi július hó 19-én délelőtti 9 órakor kezdetét veendő és alperes üzletében, **Piacz-utcán, 12 számú háznál** megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is elfognak adatni.

Debreczen, 1900. évi június hó 25-én.

Török Péter
 bírói kiküldött.

1-1 (135)

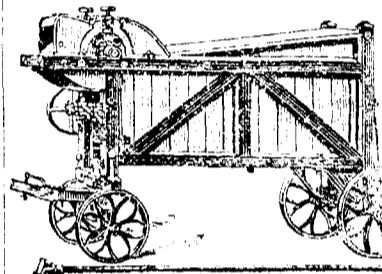
Az elismert legjobb és legkitünőbb

Aczel ekék

1, 2, 3 és 4 barázdasuak
 Rét, moha, tagozott és diagonál Boronák
 Gyűrűs és sima aczel lemez, földi hengerek, Agricola vetőgépek,
Arató-gépek
 fünek, herének, Szénagyűjtők és arató gereblyék, Szénafordítók,
 Szabad-aszaló készülék gyümölcs és főzelékeknek,
 Bor és gyümölcs sajtók,
 Gyümölcs és szőlő zúzó és bogymorzsolók,
 Önműködő szabadalmazott szőlő fecskendő „SYPHONIA”,
 Tormács és vértelű pusztításra,
 Szállítható takarékos tüzhelyek, legújabb szerkezetben készítenek és szállítanak

Cséplőgépek

szabad. új Kenőgyűrűvel ellátott görgős csapágyakkal
 kézi-, járgány- és gőzhajtásra,

Járgányok

1-6 vonóállat befogására, Legújabb gabona-tisztító-rosták, TRIEUREK és KUKORICZA MORZSOLÓK, Szecska vágók, darálók répvágók, Széna és szalmaprések, valamint minden más fajta gazdasági gépeket

MAYFARTH PH. és Társa

cs. és kir. kiz. szab. gazdasági gépgyárak, vasöntödékek és vashámorművek
 Alap. 1872. BÉCS, II. Taborstrasse 71. 750 munkás.
 Kiténtetve több mint 400 arany, ezüst és bronz éremmel, az összes nagyobb kiállításokon.
 „Az országos gazdasági egyesület” által a nagy arany éremmel kiténtetve Szegeden 1899.
 Részletes árjegyzék és számos előismerő levél ingyen. — Képviselek és viszont elárúsítók kerestetnek.
 4-10 (118)

MELOCCO PÉTER

BUDAPEST,
 márvány-mozaiklap, cement-műkő, cementárugyár
 betonépítkezési vállalat.
 Központ: Budapest, VI., Dévai-utca 21.
 Fióktelep: Debreczen Margit-fürdő.

Csatornázások, Vízlecsapolási és száraztételi munkálatok.
 Hidak és szilipek építése betonból.
 Istálló berendezések: jászlak, burkolatok comprímált portlandcement-betonból.
 Működgyártás: lábazatok, szökőkutak, vízmedencék.
 Betonjárdák.

Márvány-mozaiklap: cementlap-, keramitlap-burkolatok.
 Mozaik és terrazzo munkák.
 Csömöszölt portlandcement-betoncsövek gyártása, csatornák és átvezetők.
 RABITZ- és MONIER szerkezetű építkezések.
 Tűzbiztos födémek.

PORTLAND- és ROMAN-CEMENT

és egyéb építési anyagok

RAKTÁRA.

Fióktelep: Debreczen, Margit-fürdő. 8-15 (119)

